

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Sfintele Paști, a Slăbănogului, și Sărbătoarea Sfântului Apostol Simon Cananeul

Pace din cer, pace peste cetatea cuvântului Meu de pe vatra neamului român! Pace ție, cetatea Domnului! Pace și vouă, fiilor din cetate, pace! Cu voi Îmi port povara, cu voi Îmi port venirea Mea cuvânt pe pământ. Voi trebuie să stați de veghe înaintea Mea și să-Mi așezați cuvântul în carte când vin, iar dacă vă găsesc neputincioși, dau să vă întăresc ca să-Mi stați înaintea și să-Mi faceți primirea, fiilor străjeri.

Așadar, hai, întăriți-vă, și hai să punem pe masă cuvânt și să ne așezăm, fiilor, și să punem pe masă sfatul Domnului cu voi! Stă la ușă pregătirea praznicului Rusaliilor și trebuie trudă și cu sufletul și cu duhul și cu trupul, fiilor, iar voi sunteți puținei și mititei și vă trebuie putere de la Domnul, și vă trebuie iubire mereu înnoită și credință ca să poată ea, ca să vină puterea Mea peste voi și la voi, că la voi se strâng cetele și puterile cerești când Eu vin cu praznic de cuvânt pe pământ la voi, căci viața cea creștinească a fiilor lui Dumnezeu este așternutul praznicelor cerești ale Domnului și ale sfinților, fiilor.

Petrece clipe dulci și mărețe cerul pe pământ cu fiii lui Dumnezeu, și au cei din cer nevoie de așternut și de primire apoi în sărbători aici la voi, fiilor. O, pace vouă în toate și pentru toate cele lucrate și pregătite de voi pentru popasul Meu cu sfinții și cu îngerii Mei la voi, fiilor! Iar până la praznicul Înălțării Mele la Tatăl, la patruzeci de zile după praznicul Învierii Mele prin cruce, aducem împreună între pământ și cer cântarea cea de Paști: Hristos a înviat!

Și acum e duminică, fiilor, iar în duminica aceasta, după rânduiala datinei părintești, lăsată peste ceata creștinească, este așezată pomenirea minunii vindecării bolnavului cel de mulți ani în suferința sa și în așteptarea cea de la Dumnezeu a vindecării lui, căci Eu în vremea aceea a fost să lucrez pe pământ tot ceea ce am văzut la Tatăl că face ca să fac Eu ceea ce face El, o, și am făcut, și M-am apropiat de scaldătoarea vindecătoare prin înger și am găsit printre bolnavi pe cel de trezeci și opt de ani neputincios cu mersul, și care ajungea cu greu pe malul scaldătorii cu nădejdea vindecării lui. L-am cercetat din partea Tatălui, Care M-a trimis să lucrez minunile lui Dumnezeu și să Mă facă ele cunoscut că vin de la Tatăl și că sunt Fiul Lui. L-am întrebat duios pe slăbănog: *«Vrei să te faci bine, vrei să te faci sănătos? Scoală-te, ridică-ți patul și umblă!»*. O, el numaidecât s-a ridicat și a umblat, și l-am întâlnit apoi în templu și i-am zis: *«Dacă te-ai făcut sănătos, vezi, nu mai păcătuie, păzește-te să și se mai întâmple ceva rău sau și mai rău!»*. De atunci s-a întetit pânda iudeilor asupra Mea și Mă căutau să Mă omoare sub vină că lucrez în zi de sabbat, după ce omul vindecat s-a dus și le-a spus că Iisus l-a vindecat pe el.

O, fiilor, iată, trebuie înțelepciune și cuminenție, trebuie veghe pentru Domnul și pentru creștini pe calea Domnului, ca nu cumva oaia să ațâțe lupul asupra păstorului de oi și apoi asupra oilor lui. N-a avut această măsură bolnavul vindecat atunci, iar Eu am fost căzut sub ochii lui satana, care Mă căuta să-Mi ia viața, căci îi eram vrăjmaș.

A fost să lucrez semne mari pentru ca să las pe pământ adevărul venirii Mele de la Tatăl după omul cel căzut din rai pentru călcarea cuvântului pus peste el de Dumnezeu. Am lucrat semne și minuni fără seamăn pentru ca să-Mi strâng alături o mânuță de ucenici, cu care să merg din loc în loc și să le las lor spre împărțire peste pământ apoi mărturia cea despre Mine, după ce M-am înălțat la Tatăl sfârșindu-Mi misiunea cea de atunci cu trupul și lăsând Duhul lui Dumnezeu să lucreze prin cei culeși Mie atunci.

O, dar iată ce potrivire în ziua aceasta, fiilor! Am lângă Mine acum pe ucenicul cel iubit, pe Ioan. Îmi era el pe pământ verișor din verișoare. Mama Mea și a lui erau surori verișoare, iar mama mamei Mele și mama mamei lui erau surori, un mănunchi de rudenie aproape, și Eu am făcut din ei rudenia cea sfântă a lui Dumnezeu. Iar acum două zile a fost pomenirea între ucenicii Mei a ucenicului Ioan, și avea el dorul aprins să punem masă de cuvânt în cetate aici, o, dar n-am găsit putere întărită să ne țină cu venirea și cu grăirea, dar i-am făgăduit că vom aștepta și vom intra, și acum intrăm și punem dorul lui pe masă și punem povața în lucru peste poporul credincios cuvântului Meu din vremea aceasta, și hai, iubitele, hai, copil curat, hai să-ți alini focul dorului! Am lăsat deschisă serbarea ta și am stat la porți cu ea. Așează-te, dar, și lasă-ți cartea ta pe masă în cartea cuvântului Meu cu ei!

— *O, dulce și scumpul meu Păstor și Învățător, ce dulce mi-a fost viața, după ce dulceața Ființei Tale mi-a cuprins în ea inimioara și viața mea toată! Și voiesc acum să las un dar sfânt ucenicilor Tăi aici, în cetate, că le dau lor darul pe care l-am avut eu ca să-Ți stau alipit aproape Ție, o, Doamne, și le dau lor harul să simtă ei alipirea Ta de ei așa cum eu am simțit și am trăit lângă Tine atunci, și iarăși, apoi, întru slava cerească a Ta, Doamne, cu cei ce Te-au iubit și Te-au însoțit aproape pe pământ.*

O, iubiților, Domnul învierii are peste voi iubirea Lui toată. Las peste voi simțirea duhului și a sufletului meu în vremea mea cu Domnul pe pământ. În numele Lui rostesc peste voi: Luați Duh Sfânt, luați foc și împrăștiati-l peste tot, o, că e dulce de tot acest foc al iubirii sfinților, o, iubiților!

Cu mare dor am rămas la porți și am așteptat să intru la voi cu Domnul iubirii, cu Mi-rele dragostei cerești. Și acum să vă spun vouă să cereți Domnului înțelepciunea sfinților și a deslușirii tainelor Scripturilor de apoi, ca nu cumva să vă pierdeți veghea cea sfântă pentru cele ce sunt și vin acum peste oameni pe pământ. O, căutați înțelepciunea cea pentru zilele de acum mai mult decât orice ați vrea să știți, că vremea cea satanică lucrează pe furie ca să prindă sub pecetea despărțirii de Dumnezeu chiar și pe cei ce au cuvântul lui Dumnezeu de veghe peste ei în vremea aceasta plină din toate laturile de duh de satană bine îmbrăcat în duhul facerii de bine, dar cu puterea cea rea peste pământ, iar fiii oamenilor nu știu aceasta și merg mulți chiar de bunăvoie să fie pecetluiți cu pecetea pierzării veșnice, cu care satana umblă acum peste pământ s-o pună pe cât mai mulți și să-i aibă apoi sub numele său și sub paza sa.

Domnul însă înștiințează acum pe cei ce cred în El și în iubirea Lui pentru ei prin acest râu de cuvânt, iar cei necredincioși își iau plata lor, se apropie de ei plata necredinței, satana cu acul lui în carnea lor, după ce atâta vreme a tot căutat el prilej să-i însemneze pe cei ce fac voia lui ca să nu-i piardă, o, dar nu e mulțumit cu atât, că dă să întindă haina lui neagră și peste cei ce nu fac voia lui.

O, să se tragă acum din calea lui satana toți cei ce se aleg de partea Domnului Iisus Hristos, Biruitorul fiarei apocaliptice! Amin.

Voi, iubiții Domnului, voi, cei ce iubiți pe Domnul, auziți strigarea mea spre voi: ieșiți din lume, iubiților, ieșiți, copii ai lui Hristos! Ieșiți și fiți biruitori cu Domnul, biruind lumea ca și El, că fiii oamenilor, iată-i, se lasă prinși de bunăvoie și sunt fricoși! O, fugiți din calea lui satana cu numele lui cel de azi, antichrist, care se zbate de două mii de ani să smulgă biruința lui Hristos, după ce Domnul a biruit prin cruce și l-a judecat vinovat pentru veci de veci și biruit de tot, precum este scris. Acum biruiți-l și voi, copii ai lui Hristos, și trageți-vă lângă Domnul, iar crucea Lui să vă fie pecete peste trupuri și peste inimi, împotriva peceții lui satana, care a găsit acum prilej cu care să înșele toate neamurile pământului, și ar da chiar și pe cei aleși ai Domnului să-i înnegrească cu neagra lui pecete pusă peste cei ce se clatină și nu știu unde să-și oprească privirea și să vadă bine pe Dumnezeu și pe satana și să aleagă apoi.

Așadar, câți în Hristos v-ați botezat, rămâneți îmbrăcați cu Hristos, rămâneți cu pecetea botezului lăsat prin părinți de la Domnul pentru fiii bisericii Lui! O, și spuneți la cât mai mulți că satana umblă cu pecetea morții, și Domnul umblă cu pecetea viului Dumnezeu, iar omul să aleagă. Amin.

O, dar acum, iată ce minune, ce potrivire, ce zi a minunilor cerești, că Tu, Doamne, ești aici cu toți ucenicii Tăi, iar eu am avut prilejul de la masa Ta cu ei să-mi las dorul cel de foc în cartea Ta pe pământ cu ei și să le spun ucenicilor Tăi de azi să se aprindă după Tine, să ardă de dragul Tău ca și mine, o, dragul sufletului meu, o, Doamne, căci Tu ești iubirea celor ce Te iubesc, ești viu în ei, iar iubirea arde și nu se stinge niciodată și iubeste pe veci de veci.

Iar acum minunea e mare, că ziua de azi cu ucenicii Tăi e sărbătoarea celui dintre ei, a mirelui de la Cana Galileii, e ziua lui în calendar, și minunea s-a potrivit minunat, că eu mi-am răcorit dorul, Doamne, la masa Ta cu noi aici, și vine acum la amvon cel ce a fost mire la nunta unde Tu ai fost chemat cu noi, cu ucenicii Tăi. Și slavă Ție cu noi aici acum, și cu toți o dată să salutăm învierea Ta, pentru care noi am mărturisit în lung și în lat atunci, și, Doamne, să strigăm cu bucurie toți o dată: Hristos a înviat!

— O, adevărat copil iubit, adevărat, căci Eu am înviat, precum v-am spus mai înainte, iar voi apoi ați mărturisit aceasta.

Și este acum în cuvânt cel pe care apostolul Filip l-a vestit și i-a spus și lui: «Am găsit pe Iisus Hristos, despre Care Moise a scris. Hai, vino și tu să vezi!». El a venit, iar Eu am spus: «Iată-l pe cel fără de vicleșug în Israel!», și el M-a mărturisit și a zis: «Rabi, Tu ești Împăratul lui Israel, ești Fiul lui Dumnezeu!».

Am fost chemat apoi la nunta lui și am făcut minunea vinului nou și am spus să dea nunului nunții ca să bea, și nunul a băut și a chemat pe mire, că nu știa ce să creadă gustând vinul. Am făcut minunea aceasta în Cana Galileii ca să întăresc credința ucenicilor Mei și Mi-am arătat slava înaintea lor și înaintea nuntașilor, o, și petrecerea nunții s-a spart, s-a schimbat în credință și în uimire și toți au înțeles ce era de înțeles în clipa aceea, că am binecuvântat pe mirele nunții cu pecetea apostoliei între cei doisprezece ucenici ai Mei. În ziua aceea am binecuvântat apostolia, nu căsătoria, așa cum dau cei mulți să tot spună ca să se tot căsătorească, bieții de ei. Numai că atunci a fost cununia cu Hristos a mirelui nunții și a nuntașilor, și nu trebuie batjocorită lucrarea minunilor lui Dumnezeu, cea pentru întărirea credinței celor cărora le este dat de la Tatăl să creadă și să înțeleagă că nu-i este de folos omului să se căsătorească, o, nu, ci îi este de folos să mărturisească fiilor oamenilor pe Hristos, pe Cel fără de păcat, pe Domnul Cel înviat, Care prin moartea Sa pe cruce a plătit viața celor păcătoși și mult păcătoși, ca să creadă ei apoi așa cum mirele din Cana Galileii a cunoscut pe Domnul și a crezut în El și a plecat cu El, lăsând mireasa și nunta și nuntașii și născându-se de sus, din dragostea lui Dumnezeu pentru om.

Acum, iată mirele nunții din Cana. El a fost și este ucenicul Meu între cei doisprezece, și stă în ziua aceasta în sfatul zilei cu Mine, cu ucenicii Mei și cu voi, fiilor, cu voi, cei de azi ucenici ai Mei.

— O, e ziua mea de serbare între aleșii Tăi de atunci, Doamne. Sunt fericit că am prilejul să-Ți mulțumesc cu graiul meu acum pentru că m-ai luat de pe calea cea cu păcat a fiilor oamenilor și m-ai păstrat mire, o, Doamne. Sunt fericit, și mă aplec cu supunere purtării Tale de grijă, că Tu cu câteva zile mai devreme de ziua mea de nuntă mi-ai făcut chemare la Tine și ai venit apoi la nuntă și m-ai luat cu Tine ca să fiu al Tău, și i-ai ajutat pe nuntași să înțeleagă că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și că trebuie să Te urmăm și să lăsăm totul pentru Tine, pentru slava Ta, pe care ai arătat-o atâta de măreț în ziua când Tu m-ai pețit al Tău și m-ai învățat să las pentru Tine totul, tată și mamă, frați și surori, mireasă și nuntași și pe mine însumi apoi ca să-Ți fiu Ție ucenic.

Mă doare în cer, mă doare de atunci și până azi și până mâine, că ziua nunții din Cana s-a făcut prilej bun pentru cei ce își aleg viața cea pentru păcat, căsătoria, și dau să uite toți că Tu, Doamne, ai spus că va veni peste pământ urgia cea pentru păcat ca în vremea lui Noe, când toți beau și mâncau, se însurau și se măritau, și așa au atras ei potopul peste tot trupul de pe pământ. Iar pe mine mă doare în cer așa cum îl doare pe Adam că din pricina lui pierd oamenii ascultarea de Dumnezeu și dragostea de El, pierd raiul și îl dau pe păcat, o, și e de plâns în cer pentru păcatele de pe pământ, că pe pământ se unesc bărbatul și femeia să-și petreacă viața împreună, dar pe cei doi îi atrage unul spre altul păcatul mai întâi, pofta dintre bărbat și femeie pentru păcat, Doamne, dar care nu ține mult, că nimic nu-i veșnic pe pământ, iar după ce puterea cea rea îi părăsește pe cei doi, ei se răcesc unul de altul, că păcatul nu dă nimic bun omului, decât dezamăgire și dureri mari de duh și de trup apoi, tristețe pentru irosirea vieții și a puterii pentru viață, o, și așa e viața omului pe pământ, viață cu păcat, urâtă lui Dumnezeu și sufletului din om, dar iată, trupul îl biruiește pe om din pricina poftii cărnii, carnea care va putrezi de păcătoasă ce este, și iată, omule, îți trebuie dragoste multă, iar dragostea este Dumnezeu. Dacă ești parte bărbătească îți trebuie bărbăție și pricepere sfântă și statură sfântă pentru mersul cel cu Dumnezeu, iar dacă ești parte femeiască îți trebuie multă umilință, multă, multă sfială, multă aplecare și multă cuminenție de duh și de grai, măsură dată de Dumnezeu pentru femeie, și nu să faci ea ca femeia cea de la început, cea care a îndrăznit atât de mult asupra bărbatului și asupra lui Dumnezeu, ajutată de duhul slăbiciunii ei, duhul care ucide.

Iată, este multă și mare deosebire între om și om, între creștin și creștin, deosebire cât de la cer la pământ între cel ce știe și face tot ce trebuie să facă omul creștin, și cel ce nu este din aluatul din care se naște omul creștin, și această deosebire e ca aceea dintre pânza de in curat și cea care îngână firul de in, o, și această deosebire e ca aceea dintre vasul de cristal și cel de material plastic, și grăim cu graiul cel de pe pământ, că în cer e altfel cuvântul și graiul lui, dar pe pământ e omul care face și pune nume apoi peste cele făcute de el din păcat, din foc și prin foc, prin dogoare mare, căci duhul cel străin de Dumnezeu stă pe urma omului ca să-l îndemne la rău, așa cum a făcut și în rai, de a căzut omul apoi de lângă Dumnezeu.

O, e deosebire mare și multă între omul cel curat cu inima și cel viclean cu inima și cu cuvântul și cu fapta cea de deasupra, și care îi descoperă fața și viclenia apoi, și iată, cel între sfinții bisericii de la începutul neamului creștinesc a lăsat semn scris că atunci când vremea va arăta că rușinea femeii nu va mai fi, vine sfârșitul omului, al lumii, ca apoi să vină Domnul cu începutul cel fără de păcat.

O, Doamne, o, ce bucurie, Doamne, ce mare bucurie! Odată cu prilejul serbării mele între aleșii Tăi de atunci eu am stat lângă Tine și am grăit peste pământ, și minune mare este această zi, căci eu am avut prilejul să aduc peste oameni vestea că toți cei care vor cu Domnul Iisus Hristos, aceștia să nu mai caute însurat și măritat, căci sunt fiii lui Dumnezeu și sunt fii ai învierii și sunt cu Domnul lor și ascultă numai de El și numai de la El, și se trag ei din mijlocul fiilor oamenilor, se trag din amestecătura care se numește Babilon.

Acum, mare aplecare Îți arătăm noi, cei doisprezece. Bucuria ne-a fost mare, mare, Doamne, și stau cetele cerești uimite de cele grăite de noi, aleșii Tăi, grăind noi cu Tine în ziua aceasta mare prin mărturisirea ei, o, și mulți de pe pământ se vor minuna și vor pricepe ca și mine că Tu nu binecuvintezi calea omului care-și alege trupul și păcatul, și binecuvintezi sfințirea celui ce se sfințește pentru Tine, așa cum eu, Doamne bun, am avut parte să primesc de la Tine în ziua când mi-ai așezat pașii vieții spre sfințenia Ta, după ce eu Te-am cunoscut când m-ai chemat să Te urmez și când Ți-am spus cu mare credință: «Tu ești Fiul lui Dumnezeu și Împăratul meu!».

— O, slava Mea e minunată prin minunile ei! Această zi a fost o minune ivită deodată, o mărturisire lucrată minunat în vreme.

Îmi îmbrățișez ucenicii cu care azi am petrecut aici la voi, fiilor din cetate. Iată, cu cei din cer stați voi la masă aici, în grădină. Fiți, dar, primitori, fiilor, căci cerurile se deschid și vin îngerii lui Dumnezeu și se suie și se pogoară peste Fiul Omului, peste Mine purtându-Mă spre voi și spre Tatăl dinspre voi, și așa i-am spus lui Natanael numit Simon, și i-am spus lui așa ca să-l fac pe el mireasă a Mea ca și pe voi, fiilor.

Iată, voi veni la voi cu aleșii Mei cei de atunci, iar voi aveți de gătit și de pregătit acest popas al Meu cu ei la voi, praznicul Rusaliilor, praznic mare în cer și pe pământ, fiilor.

O, fiți credincioși și fiți supuși pentru ascultare, măi fiilor. Eu vă voi grăi, vă voi sprijini, vă voi înzestra cu mult har și vom fi cu voi aici și vom împărți bucuria apoi în părți, vom împărți pace și credință peste cei ce cred și iau de la Mine prin voi, căci voi luați de la Mine. Și acum pace vouă, fiilor!

O, rămâneți în duhul minunii zilei de azi, fiilor! Cuvântul a fost minunat și răcoritor pentru Mine și pentru cei din cer, și așa să fie el și aici cu voi, minunat, minunat, o, fiilor. Amin, amin, amin.

10/23-05-2021